

သောင်းစေ့

မန်ကျောင်း နားခါဒေသ
မန်မိ တိုက်ပွဲကြီး

သောင်းဝေဦး

စာရေးသူ၏ အမှာ

၁၉၆၇ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းစ -

ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းပြီး အရှေ့တောင်တိုင်းမှာ တာဝန်ကျခဲ့ရာ ဆယ် နှစ်ကြာသွားခဲ့သည်။ ။

အမျိုး KNU များ နှင့်ချည်း စစ်တိုက်ရတာ ပျင်းလာသည်။ ။ ထို့ကြောင့် Own Request ကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုမှုဖြင့် BCP ခေါ် ဗကပ ခေါ် Bur ma Communist များ နှင့် စစ်တိုက်ပါရစေ ဟု အလှည့်အပြောင်း တစ်ခု ကို တောင်းဆိုလိုက်ရာ အထက်ဌာနက ကျွန်တော့်အား ခလရ (၆၇) မိုင်းရယ်သို့ပြောင်းပေးလိုက်၏။

ခလရ (၆၁) မွန်ပြည်နယ် ရေးကျောက်တစ်လုံးမှ ခလရ (၆၇) ရှမ်းမြောက် မိုင်းရယ်သို့ ကားတစ်တန် သင်္ဘောတစ်တန် ရထားတစ်တန်ဖြင့် မိုင် ၁၀၀၀ ခန့် ခရီးအား ကလေးဗုစုခရုလေး ယောက်ကိုသယ်ဆောင်ပြီး ချီတက်ခဲ့ရပါသည်။ ။ အငယ်ဆုံးသမီးကလေးက မွေးကင်းစ တစ်လသမီး ကလေး၊ မိန်းမက အသက်နှစ်ဆယ့်လေးငါးခြောက်နှစ်၊ ယောက်ျားက အသက်သုံးဆယ် သာသာ။ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားတွင် ပိုင်ဆိုင်မှုပြုစရာဆိုလို့ ကလေးငါးယောက်သာရှိပါ၏။ ဘာရွှေငွေမှ မရှိပါ။ သေတ္တာအစုတ်က လေး လေးငါးလုံးပါလာပါသည်။ ဒါသည် ပင် စစ်တိုက်နေရသည့် ခြေ လျင် စစ်သားတစ်ယောက်နှင့် သူ့မိသားစု၏ ဘဝဟု ဆိုရပါတော့မည်။

မိုင်းရယ်ရောက်တော့ တပ်ရင်းမှူးကြီးက ကလေး လေးယောက်နှင့်

ဗိုလ်ပိန်ပိန်လေး လင်မယားအား သနားပြီး ချက်ချင်းဘာမှ မခိုင်းပါ။ တပ်ရင်းမှာ အနားယူစေပါသည်။ ။

လအနည်းငယ်ကြာမှ လားရှိုးနှင့် တန့်ယန်း ကားလမ်းမကြီးပေါ်မှ မန်ကတ်ဆိုသည့် ရွာကလေးတွင် Outpost စခန်းထိုင်တာဝန်ပေးပါသည်။ ။ ခွဲရုံးနှစ်ခုနှင့် စခန်းထိုင်ရ၏။

အချိန်က ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ နှစ်လည်ကာလဖြစ်ပါသည်။ ။

မန်ကတ်တွင် စခန်းထိုင်နေစဉ် ကျွန်တော့်စခန်းအား တန့်ယန်းဗျူဟာမှူးကြီးမှ လာရောက် စစ်ဆေးပါသည်။ ။

ဗျူဟာမှူးကြီးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးအေးစန်(ယခု ဗိုလ်မှူးချုပ်၊ အငြိမ်းစား) ဖြစ်ပါ၏။

စခန်းအစစ်ဆေးခံရန် ကျွန်တော်သာမက မိုးရယ်တပ်ရင်းဌာနချုပ်မှ တပ်ရင်းမှူး ဒုဗိုလ်မှူး ကြီး မောင်မောင်ထွန်းလည်း ရောက်နေပါသည်။ ။ နေ့တစ်ဝက်ခန့် စခန်းစစ်၍ မှာ ကြားသင့်သည် များ ကို မှာ ကြားပြီး ဗျူဟာမှူးကြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပါသည်။ ။

ထိုစဉ်က လားရှိုးတန့်ယန်းဒေသ၏ စစ်ရေးအခြေအနေမှာ BCP ခေါ် ဗကပတို့ လှုပ်ရှားမှု မရှိပါက အတော်ပင် သက်သောင့်သက်သာ ရှိပါသည်။ ။ ကျန်သောင်းကျန်းသူများကို သိပ်မှုစရာမလို ပါ။

ထိုစဉ်က လားရှိုးဒေသ ရမခ စစ်တိုင်းကြီး၌ သောင်းကျန်းသူများမှာ

-
BCP ခေါ် ဗကပများ ။

KIA ခေါ် ကချင်သောင်းကျန်းသူများ

လွယ်မော် ဘိန်းသူပုန်များ အဓိက ဤသုံးမျိုးသာ ရှိပါသည်။ ။

S.S.A နှင့် ပလောင်သောင်းကျန်းသူများကတော့ တစ်ခါတစ်ခါ လှုပ်ရှားမှုရှိပါသည်။ ။ အင်အား များများ စားစား မဟုတ်ပါ။

အားလုံးထဲတွင် အစွာဆုံးကား BCP ခေါ် ဗကပများ ပါတည်း။

ကျွန်တော် ရမခ အရှေ့မြောက် ရောက်သွားချိန်တွင် ဗကပတို့ သည်
၁၉၇၀ ပန်ကျီတိုက်ပွဲ

၁၉၇၁ ကွန်လုံရက် ၄၀ တိုက်ပွဲ

၁၉၇၀ မုန်းစီးနားလည်နှင့် ဂျိုးဂျိုးဂျက်တိုင်ပွဲ

ကြီးများအား တိုက်ပြီးခဲ့ကြလေပြီ။

အရှေ့မြောက်ဗကပတို့ သည် တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အထောက်အပံ့ရ၍ လူလက်နက်ငွေကြေး စားနပ် ရိက္ခာခဲယမ်းမီးကျောက် ပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်များ ၊ လားဝန်တင်များ ဆက်သွယ်ရေးစက်များ နှင့်များကဆေးဝါး အစ ပြည့်စုံလှ၏။ တရုတ်ကြီးက မိန်းမပင်ရှာပေးထားပါသည်။ ။ ဗကပတွေ အထူးတက်ကြွနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဖော်ပြပါ တိုက်ပွဲကြီးများကို လူအင်အား အလုံးအရင်းနှင့် ရက်ရှည် ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့လေသည်။ ။ သို့ရာတွင် မာကျောသော တပ်မတော်၏ ခံစစ်နှင့် ထိတွေ့ရပြီး အသဲ ကောင်းကောင်း ဇွဲကောင်းကောင်း နှင့် တိုက်စွမ်းရည်ရှိသော မြန်မာ့တပ်မတော်ကြောင့် အထက်ဖော် ပြပါတိုက်ပွဲကြီးသုံးလေးပွဲတွင် ဗကပ BCP များ အကျအဆုံး များ စွာနှင့် ကွဲပြေစုတ်ပြတ်ကာ ခွာစစ် ဆင်သွားကြရလေသည်။ ။

သို့ရာတွင် ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ်လ၌ ပဲခူးရိုးမ ဗကပဗဟိုပြုကြွေ၍ ဇင်ချစ်နှစ်ဦးကျဆုံးသွားပြီး နောက် ဗကပ ဗဟိုအား အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ

တွင် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့၏။

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ပြန်လည် အသစ်ဖွဲ့စည်းသည့် ဗကပ ဗဟိုတွင် -

ဥက္ကဋ္ဌ ဘသိန်းတင် (ခေါ်) ခေါစင်

ဒုဥက္ကဋ္ဌ(၁) ဖေတင့်

ဒုဥက္ကဋ္ဌ (၂) ခင်မောင်ကြီး (ခေါ်) ကူဖန်

ပေါ်လစ်ဗျူရို အသားမည်းမျိုးမြင့် (ခေါ်) ရဲဘော်အောင်

။ ကျင်မောင် (ခေါ်) ရဲဘော်ထွန်း

။ ကျော်မြ (ခေါ်) ရဲဘော်ထွန်းသိန်း

။ တင်ရီ (ခေါ်) နေဝင်း (ခေါ်) ယန်ကွမ်း

ထို့အပြင် ဗဟိုကော်မတီဝင် ၄ ဦး အရန် ဗဟိုကော်မတီဝင် ၁၅ ဦး ဖြင့်ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည် ။

ဗဟိုကော်မတီအသစ်ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် BCP ခေါ် ဗကပဗဟိုအသစ်သည် တိုက်ပွဲများ ဖော်ထုတ်ရန် အပူတပြင်း ပြင်ဆင်လေတော့၏။

ပထမဆုံး ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် တပ်မဟာ (၁၂) အား သံလွင်အနောက်ဘက်ကမ်းကို ကူး၍ မိုင်းရှူးနှင့် တန့်ယန်းစပ်ကြားနယ်မြေတွင် ရှိသည့် မန်ကျောင်းနားခါဒေသသို့ ဝင်ရောက်လှုပ် ရှားတော့ရာ မြန်မာ့တပ်မတော်မှ ခလရ(ခေါ်) အမှတ် (၇) ခြေလျင်တပ်ရင်းနှင့် ထိတွေ့တိုက်ပွဲဖြစ် ပွားတော့၏။

ထိုစဉ်က ဗကပတို့ သည် SSA များ နှင့်ပါ ပူးပေါင်း လှုပ်ရှားနေကြချိန်ဖြစ်ရာ ထိုတိုက်ပွဲ၌ BCP မဟာမိတ် SSA များ ပါ ပါဝင်ခဲ့၏။

၁၉၇၅ နိုင်ငံဘာလဆန်း၌ လည်း ဗကပ ၄၀၄၅ တပ်ရင်းသည် S.S .A များ နှင့် ပူးပေါင်းပြီး သံလွင် အနောက်ခြမ်း မိုင်းခေးဝှင် မိုင်းတုံ၊ မိုင်းလား၊ မိုင်းရှူးနှင့် ကျေးသီးမံစံတစ်ဝိုက်နှင့် ဝင်ရောက် လှုပ်ရှားကြပြန်၏။ ထိုဗကပများအား တပ်မ (၇၇) နှင့် တိုက်ထုတ်ခဲ့ရ၏။

ယခု ဤစာအုပ်မှာ ၁၉၇၆ ခုနှစ်က ကျွန်တော် မိုင်းရယ်၊ တန့်ယန်းဒေသ မရောက်မီ ဗကပ SSA ပူးပေါင်းအင်အား ၁၂၀၀ ခန့်နှင့် ခလရ (၇) နှင့် ကချင် (၄) တပ်ရင်းတို့ တိုက်ခဲ့ကြသည့် မန်ကျောင်းနားခါ ဒေသမှ ပန်ဖီတိုက်ပွဲကြီး အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

တိုက်ပွဲကို အနီးကပ်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲခဲ့သူမှာ အစောပိုင်းက ကျွန်တော့်စခန်းအား လာစစ်ခဲ့ သည့် ဗိုလ်ချုပ်အေးစန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အေးစန်က ထိုစဉ်က တန့်ယန်းဗျူဟာမှူး ဖြစ်ခါစ ဖြစ်၏။ တိုင်းမှူးမှာ ဗိုလ်ချုပ် တင်စိန်ဖြစ် ပါသည်။ ။ တိုက်ပွဲက တိုင်းမှူး ရန်ကုန်အစည်းအဝေး သွားတက်နေစဉ်ဖြစ်သဖြင့် တာဝန် အရှိဆုံး စီနီယာဗျူဟာမှူး ဗိုလ်ချုပ်အေးစန် သည် စစ်မြေပြင်ကို ကိုယ်တိုင်ဆင်းပြီး တိုက်ပွဲကို အနီးကပ်ကွပ်ကဲခဲ့၏။

ဗိုလ်ချုပ်အေးစန်က စိတ်ပူ၍ ရှေ့တန်းသို့လိုက်သွား၏။ ဗျူဟာမှူးရောက်သွားသဖြင့် ထိခိုက်ရှုနာ နေသော ရတခလရ (၇) စိတ်ဓာတ်အထူးတက်ကြွသွားကြသည်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်အေးစန် ရှေ့တန်းရောက်ပြီး တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း တိုက်ပွဲလည်း ပြီးဆုံးသွားတော့၏။

ဗိုလ်ချုပ်အေးစန်နှင့် ကျွန်တော်သည် အငြိမ်းစားဘဝတွင် စာပေကိစ္စနှင့် ပြန်တွေ့ကြရာ ဗိုလ်ချုပ်က -

"ကဲ ... ဒီ မန်ကျောင်းနားခါ တိုက်ပွဲမှတ်တမ်းတွေ ခင်ဗျားယူဗျာ၊ ခင်ဗျားရေးဗျာ"

ဟု ဆိုကာပေးလာ၏။ ကိုယ်တိုင်ရေးဖို့ သိမ်းထားတာ ကြာပြီဆိုပါသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်က သူမရေးတော့ဘဲ ကျွန်တော့်အား သူမှတ်တမ်းများကို ပေးခဲ့သည်။ ။

ကျွန်တော်က မိုင်းရယ်ခလရ (၆၇) တွင် သုံးနှစ်ကြာခဲ့၏။

၁၉၇၆ မှ ၁၉၇၉ အထိ။

ထိုသုံးနှစ်အတွင်းမှာ ပင် ဗိုလ်ချုပ်အေးစန်သည် ဗျူဟာမှူးမှ သည် တပ်မမှူး၊ တိုင်းမှူးအထိ လျင်မြန်စွာ ရာထူးတက်သွားပြီး ကျွန်တော် မိုင်းရယ်က ပြောင်းရတော့ ရမခ တိုင်းမှူးဖြစ်နေပါပြီ။

ကျွန်တော့်မှာ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာတွေ အများကြီးရှိပါသည်။ ။ သပ်သပ်ရေးပါ မည်။

ကျွန်တော်သည် ခလရ (၆၇) မိုင်းရယ်တွင် တာဝန်ကျစဉ်က တန့်ယန်းဒေသမှ နောင်လိုင်၊ ပါဖန်၊ မိုင်းကောင်နှင့် လွယ်လန်းတောင်တန်း အရှေ့ခြမ်းတွင် ကာလအတန်ကြာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

အလားတူပင် ၁၉၈၈ တပ်ရင်းမှူးဘဝ၌ မိုင်းရှူးနှင့် မော်ဖဒေသများ၌ နှစ်ပေါက် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးရာ ယခုတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည့် မန်ကျောင်းနားခါဒေသနှင့် မစိမ်းပါ။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်က ဒီစာအုပ်ကို ကျွန်တော်ရေးပါဟု ဆိုလာသည် ထင်ပါ၏။

ရေးပါမည်။

ပြီးတော့ ဒီဒေသကို ရောက်အောင်သွားပါဦးမည်။ မြေပြင်ကို ကွင်းဆင်း၍ တိုက်ပွဲသုံးသပ် သွားပါမည်။

ဗကပ BCP တွေ စစ်ရှိန်အလွန်တက်နေသည့် ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ နှစ်လ
ညှိက ဗကပ ဗဟိုကော်မတီ အသစ်၏ ပထမဆုံးထိုးစစ်နှင့် ထိုစဉ်က မြ
န်မာ့တပ်မတော်၏ ပြင်းထန်သော ခုခံစစ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား
အနှစ် ၄၀ ကျော်ကြာမှ Death Art တစ်ခုကို ပြန်လည်တင်ဆက် ခွင့်ရခြ
င်းအတွက် အားရကျေနပ်မှုဖြစ်မိကြောင်းပါခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြံပါစေ
သောင်းဝေဦး
၁၅-၁-၂၀၁၈

အခန်း (၁)
ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာဖွင့်

နိဒါန်း

အချိန် - ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၏ နှောင်းပိုင်းရက်များ ။

နေရာ - ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း တန့်ယန်း၊ မိုင်းကောင်
မိုင်းရှူးဒေသ

ရာသီဥတု - ရှမ်းပြည်မိုးက စတင်ရွာသွန်းလျက်ရှိလေပြီ။

အသစ်ဖွဲ့စည်းပြီးသော ဗကပဗဟိုသည် တရုတ်ပြည်ကြီး၏ လူလက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက် ရိက္ခာတွေ အထောက်အပံ့များ ဖြင့် စိတ်ဓာတ်အထူးတက်ကြွလျက်ရှိ၏။ မော်ဖဒေသကိုလည်း ထိုးစစ် ဆင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ ပြီးလည်း ဖြစ်၏။ ရွှေလီချိုင့်ဝှမ်းသို့လည်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး KIA များကို ရှင်းထုတ် နိုင်ခဲ့သည် ။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဗကပ KIA တိုက်ပွဲ၌ KIA တပ်မဟာ (၄) မှူး ဇော်ဒန်ကျဆုံးခဲ့၏။

ဗကပတို့ သည် နယ်မြေအနှံ့လှုပ်ရှားမှုများကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး မိမိတပ်စခန်းငယ်လေးများ နှင့် ဒေသခံ KIA များကို အောင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် စိတ်ဓာတ်များ ပိုမိုတက်ကြွလျက်ရှိ၏။

"ကဲ ... ငါတို့ စခန်းအသေးစားတွေချည်း တိုက်မနေတော့ဘဲ သံလွင် အနောက်ခြမ်းကူးပြီး မြို့တွေကို တိုက်ကြစို့"

"တောကိုအခြေခံပြီး မြို့တွေကို ဝိုင်းကြစို့"

"တန့်ယန်းမိုင်းကောင် မိုင်းရှူးလို မြို့တွေသိမ်းကြစို့"

"မြို့တွေသိမ်းနိုင်ရင် နောင်တော် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီကြီးက ငါတို့ ကို တရားဝင်အစိုးရ အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးမယ်တဲ့ "

ဗကပ ဗဟိုအသစ်က သူတို့ ၏ တိုက်ပွဲငယ်တပ်များကို အထက်ပါအတိုင်း မိန့်ခွန်းခြွေခဲ့၏။

"ငါတို့ ကို ကူညီဖို့ SSA က မဟာမိတ်တပ်တွေကလည်း အနောက်ဘက်ကမ်းမှာ အသင့် စောင့်ကြိုနေကြပြီ။ မင်းတို့ သံလွင်ကူးပြီး တိုက်ကွက်တွေ ဖော်ကြတော့"

ထိုအစီအစဉ်နှင့် အဆိုအမိန့်များ အရ ၁၉၇၅ ခုနှစ် နှစ်လယ်တွင် ဗကပ တပ်မဟာ ၅ နှင့် လက်အောက်ခံ တပ်ရင်းများ ဖြစ်သော ရင်း ၁၃။ ၁၅။ ၁၇ တပ်ရင်းသုံးရင်း လူအင်အား ၁၂၀၀ ခန့်သည် မိုးကျခါစ မေလမှာ ပင် ၎င်းတို့ အခြေပြုရာ မော်ဖဒေသမှ သံလွင်မြစ်အားတစ်ဖွဲ့စီ အဖွဲ့များ ခွဲ၍ ဖြတ်ကူးခဲ့ကြလေသည် ။

ဖြတ်ကူးခဲ့သော ဗကပတပ်များ သည် ဒေသခံ SSA တပ်များ နှင့် ပူးပေါင်းကာ တိုက်ကွက်များ ဖော်ရန် စိုင်းပြင်းစီစဉ်လျက်ရှိ၏။

ထိုသတင်းများ ရရှိသဖြင့် အရှေ့မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ တပ်ရင်းနှစ်ရင်းအား မိုင်းရှူး မိုင်းကောင် တန့်ယန်းဒေသများ သို့ စေလွှတ်ကာ ထိုရန်သူများကို ရှာဖွေရှင်းလင်းရန် တာဝန်ပေးခဲ့ လေသည် ။

သံလွင်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းကူးလာခဲ့ကြသည့် ဗကပများ နှင့် SS

A ပူးပေါင်းအင်အားစု များ သည် မိုင်းရှူး အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ မန်ချောင်းနားခါဝှင်သို့ ရောက်ရှိ စုဖွဲ့ပြင်ဆင်နေစဉ်မှာ ပင် ရမခမမှ စေလွှတ်ထားသည့် ခလရ (၇) ခေါ် အမှတ် (၇) ခြေလျင်တပ်ရင်းနှင့်ထိတွေ့တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား လေတော့သည်။

ဤတွင် ယခုဖော်ပြမည့် မန်ကျောင်းနားခါဒေသ ပန်ဖီရွာတိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပွားရခြင်းပါ ခင်ဗျား။

ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာဖွင့်

ဗကပတပ်များ သည် မိမိတပ်မတော်မှ တပ်များ သံလွင်မြစ်အား ကွက်ပြည့်နင်းကာ ပိတ်ဆို့ နိုင်ခြင်း မရှိသည့်အတွက် ဖော်ဖဒေသမှ သံလွင်အနောက်ခြမ်းသို့ လွတ်လပ်စွာ ကူးဝင်နိုင်ခဲ့ကြပါ သည်။

၎င်းနောက် ဒေသခံ SSA တပ်များ နှင့် ပူးပေါင်းကာ နေရာစုံ ၎င်းတို့ တပ်များကိုဖြန့်ခွဲ၍ သွေးတိုးစမ်း လှုပ်ရှားခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့ ၏ တပ်မဟာ (၅)မှာ ဝနယ်ကိုသိမ်းပိုက်ပြီးဖြစ်၍ အင်အား လည်း ပိုမိုတောင့်တင်းခဲ့လေသည်။ ၎င်းတို့ အား SSA တိုင်း(၁)မှ တပ်မဟာမှူး စိုင်းစံမိန်းနှင့် ၎င်း၏ တပ်မဟာမှ တပ်ရင်းနှစ်ရင်း လူအင်အား ၆၀၀ ခန့်မှ လာရောက် ပူးပေါင်းကူညီခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က SSA တို့ သည် ဗကပအကူအညီဖြင့် တရုတ်ပြည်မှ လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များ ရနေ သဖြင့် ဗကပနှင့် မဟာမိတ်ပြုကာပူးတွဲ လှုပ်ရှားလျက် ရှိခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က တပ်မဟာ ၅ ၏ ဖွဲ့စည်းပုံမှာ -

နိုင်ငံရေးမှူး လီကျုံးချန်

တပ်မဟာမှူး ဖုလုံရှင်း

ဒုတိယမဟာမှူး လီတက်ခိုင်

ဒုနိုင်ငံရေးမှူး ယွီကျင့်ဝူ

တို့ ဖြစ်၏။ (အားလုံးတရုတ်တွေ)

ပထမတပ်ရင်းများမှာ -

၅၀၂၊ ၄၀၄၅၊ ၄၀၄၆၊ ၄၀၄၇ တို့ ဖြစ်၏။

ဝန်ထမ်းကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် တပ်ရင်းများ တိုးချဲ့ခဲ့ရာ ရင်း ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇ တို့ တိုးလာခဲ့၏။ ၀ တပ်ရင်းများ တိုးလာသဖြင့် ၀၇၂ တပ်ရင်းနှင့် လက်နက်ကြီးတပ်ခွဲများကိုပါ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းထားနိုင် ခဲ့လေသည်။ ။

တပ်မဟာ(၅)သည် ယခု မန်ကျောင်းနားခါ တိုက်ပွဲကြီးအပြီး၌ မိုင်းယန်းဒေသအား ဝင်ရောက်စည်းရုံး၍ ကျောက်ခွေးမင်၏ ရှမ်းကာကွယ်ရေးများကိုပါ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး တပ်မဟာ (၆၈၃) နှင့် (၆၈၅) အဖြစ် နောက်ထပ် တပ်မဟာ နှစ်ခုတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းစေကာ အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားစေခဲ့လေသည်။ ။

တပ်မဟာ(၅)သည် ဗကပ ၄၀၄ တပ်ရင်းကြီးအား အခြေခံဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဗကပ ၄၀၄ တပ်ရင်းကြီးသည် ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့၌ ကိုးကန့်ဒေသ လုံတန် စခန်းကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ။

တပ်မှူးမှာ နာမည်ကျော် ဖုန်ကြားရှင်ဖြစ်သည်။ ။

နိုင်ငံရေးမှူး ဗကပ ဗဟိုကော်မတီဝင် ရန်ကွမ်း ခေါ် တင်ရီ ဖြစ်ပြီး ဒုနိုင်ငံရေးမှူးမှာ ထွန်းလွင် ခေါ် ရီကျင့် ဖြစ်၏။

၎င်းတို့ သည် ကိုးကန့်ဒေသတွင် ဖုန်ကြားရှင်၏ ကိုးကန့်ကာကွယ်

ရေးများအား အမာခံထား ကာ တပ်ရင်းကြီး ၄၀၄ အား ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး တရုတ်ပြည်သူ့ တပ်မတော် လင်ချန်းဒေသမှ ခွဲထုတ်တပ် အင်အား ၁၀၀ ကျော်ပါဝင်ခဲ့လေသည် ။ ၎င်းပြင် ၎င်းအဖွဲ့အား တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော် ပေါင်းစုန်း ဒေသ စစ်အကြံပေးအဖွဲ့ကြီးမှ အနီးကပ်လိုက်ပါ ကူညီလျက်လည်း ရှိ၏။

အထက်ဖော်ပြပါရန်သူများ လှုပ်ရှားလာလျက်ရှိရာ ရမခဒေသခံ တပ်များ နှင့် တိုက်ခိုက်နှိမ် နင်းရန် ကန့်သတ်ချက်များ ရှိသဖြင့် အထက်ဌာနများမှ စေလွှတ်ပေးသည့် ခလရ (၇) အား ရန်သူ သတင်း ကြားသိရသည့် ဒေသသို့ စေလွှတ်ခဲ့ရာမှ ထိတွေ့မှုများ ဖြစ်ပွားကာ ပန်ဖီတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွား ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါခင်ဗျား။

ဆက်လက်၍ တိုက်ပွဲမဖြစ်ပွားမီ ယေဘုယျအခြေအနေများကို ဖော်ပြပါမည်။

အခန်း (၂)

တိုက်ပွဲမဖြစ်မီ ယေဘုယျအခြေအနေများ

မြေပြင်အခြေအနေ

တန့်ယန်းမိုင်းကောင် မိုင်းရှူးဒေသသည် တောတောင်များ ဝန်းရံလျက် တောင်ထူသော ဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ ။

မြောက်ဘက်တွင် တန့်ယန်းမြို့။

တောင်ဘက်တွင် မိုင်းရှူးနှင့် ပျက်ကန့်ဒေသ။

အရှေ့ဘက်တွင် သံလွင်မြစ်ကြီး။

အနောက်ဘက်တွင် နမ့်ပန်ချောင်းတို့ ရှိ၏။

မြေအနေအထားအသေးစိတ်ကို ဖော်ပြရပါက -

ပေ ၆၇၁၀ မြင့်သော လွယ်လန်းတောင်တန်းကြီးသည် မြောက်မှ တောင်သို့ မိုင် ၂၀ ကျော် ရှည်လျား၍ သံလွင်မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် မြစ်နှင့်အပြိုင် သွယ်တန်းလျက်ရှိပါသည်။ ။

၎င်းတောင်တန်းကြီးမှ တောင်စွယ်များ သည် သံလွင်မြစ်သို့ ဖြာဆင်းလျက်ရှိ၏။ လွယ်လန်း တောင်တန်းကြီး၏ အနောက်ဘက်ပိုင်း သည် အလွန်မတ်စောက်သော ကျောက်ကမ်းပါးယံများ သာ ဖြစ်၏။ တောင်ကြောကြီးမှာ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းမတ်စောက်ပြီး သွားလာရန်ခဲ

က်ခဲလှ၏။ ဟိုဘက် ဒီဘက် တောင်ဖြတ်လမ်းအနေဖြင့် ခန့်မှန်း ဂျေ ၃၉
၅၈၄၅ နှင့် မန်ပုံရွာ ဂျေ ၄၁၉၇၃၉ မှ လွယ်လန်း တောင်ထိပ်ပွိုင့် ၆၇၁၀
သို့ဖြတ်တက်သည့် လူသွားလမ်းတစ်ခုသာရှိပေသည်။ ။

တောင်ကြောကြီးသည် တောင်မြောက်ဖြစ်ပြီး မျက်ကွယ်မရှိပါ။
တောင်ပေါ်တွင် သစ်ကြီး ဝါးကြီးများ မရှိဘဲ သစ်ကယ်တောနှင့် ကျောက်
တုံးကျောက်ခဲများ သာ အများ အပြားရှိပါသည်။ ။

လွယ်ဖာလန်တောင်ကြောသည် ပေ ၄၇၇၇ မြင့်ပြီး
လွယ်လန်းကြောကြီး၏ တောင်ဘက် နမ့်ဆာ ချောင်းနှင့် ခြားလျက်ရှိပါ
သည်။ ။ တောင်ကြောသည် အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ နမ့်ဆမ် ဂျေ ၅၂၄၆၂၇
သို့ တန်းဆင်း သွားသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ။

လွယ်တန်းကြောကြီးနှင့် လွယ်ဖာလန်ကြောမှ အပ
ကျန်တောင်ကြောများမှာ တောင်ပြတ်များ ဖြစ်ပြီး လူ၊ လား စသည့်များ
သွားလာရန် များ စွာခက်ခဲသည် ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ။

သဘာဝပေါက်ရောက်ပင်များ

ရှမ်းပြည်နယ်ဒေသဖြစ်၍ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပေါ်ဒေသများ တွင်
ပေါက်ရောက်တတ်သည့် သစ်ပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက်ပါသည်။ ။ ဥပ
မာ ထင်းရှူးပင်များ ၊ သစ်ယားပင်များ ၊ တောင်သရက်ပင် ကြီးများ ၊
ညောင်ပင်များ စသည် တို့ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရှေးကထက် ကျောက်ကာ
ရီကပင် ဒေသခံများ မှ ထိုအပင်ကြီးများကို ခုတ်လှဲ၍ တောင်ယာများ
လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် တောင်ကြောကြီးတစ်ခုလုံးမှာ
သက်ကယ်တောများ မြက်ရိုင်းပင်များ ပေါက်သည့် တောင်ပြောင်ကြီးဖြစ်
လျက်ရှိပါသည်။ ။

သံလွင်မြစ်နှင့် နီးသောလျှိုကြီးများ တွင် မူ သစ်ကြီးဝါးကြီးအချို့ ကျန်ရှိပါသေးသည်။ ။

စာရေးသူ ကျွန်တော်သည် ထိုလွယ်တန်းတောင်ကြောကြီး၏ အနောက်ခြမ်းတွင် ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှ ၁၉၇၉ ခုနှစ် နွေဦးပေါက်ကာလအထိ ၆ လခန့် ပိတ်ဆို့ရေး တာယန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရရာ ထိုဒေသ၏ မြေမျက်နှာပြင်အခြေအနေကို အတော်ပင်သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။

ရာသီဥတု

ရာသီဥတု တူမျှ ရှမ်းပြည်နယ်ဒေသများ တွင် ရှိတတ်သည့် ရာသီဥတုဖြစ်ပါသည်။ ။ နှစ်စဉ် ဖေဖော်ဝါရီ မှ နိုဝင်ဘာလအထိ မိုးရွာတတ်ပါသည်။ ။

အအေးဆုံးလမှာ ဇန်နဝါရီဖြစ်၍ အပူဆုံးလမှာ မေလဖြစ်ပါသည်။ ။

ဖေဖော်ဝါရီတွင် မိုးစရွာပြီး အောက်တိုဘာတွင် မိုးအသည်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ။ ဆောင်းတွင်း၌ မြောက်လေများ တိုက်၍ အအေးလွန်ကဲပြီး ရံဖန်ရံခါ ရေများ ခဲလေ့ရှိပါသည်။ ။ တောင်ပေါ်တွင် အိမ် ဆောက်၍ မရသဖြင့် စခန်းထိုင်စစ်သည် အတော်များများမှာ တစ်ကိုယ်ရည် သက်ကယ်တဲကလေး များ ထိုးကာ နေထိုင်ကြရပါသည်။ ။ တောင်ခိုးတောင်ငွေ့များ အမြဲလိုလို အုပ်ဆိုင်း၍ တောင်ခိုးဝေဝေ မြူခြေဆိုင်းဆိုင်းနှင့် ရှိတတ်ပါသည်။ ။

ယခုတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့် ဇွန်လတွင် မိုးဖြိုငြို ဧရာသွန်းနေပြီဖြစ်ရာ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့မှ စ၍ မိုးကြီး သည်းထန်သဖြင့် လမ်းများမှာ

သွားမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ ဇွန်လ ၂၂ ရက်မှ စ၍ မိုးသည် ထန်မှု အနည်းငယ် လျော့သွားသော်လည်း ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်းကား ရွာနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် ကြမ်းတမ်းသော ရာသီဥတုရှိသည် ဟု ဆိုရပါမည်။

ဒေသခံပြည်သူလူထုများ

ဒေသခံများမှာ အများအားဖြင့် တိုင်းရင်းသား ရှမ်း၊ ပလောင်နှင့် လားဟူ၊ လူမျိုးများ နေထိုင် ကြပါသည်။ ။ ရှမ်းလူမျိုးများမှာ အများစုဖြစ်ပါသည်။ ။ တောင်ယာနှင့် လယ်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်စားသောက်၍ ရိုးသားသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

လမ်းပန်းအဆက်အသွယ် ခက်ခဲမှုကြောင့် ဗဟု သုတ အသိအမြင်ကြွယ်ဝမှုမရှိကြပါ။ ရှမ်းနှင့် ပလောင်တို့ သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြပြီး လားဟူ လူမျိုးအများစုမှာ ခရစ်ယာန် ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ဗကပ တို့ ၏ မူဝါဒကို မသိနားမလည်သော်လည်း လက်နက်နှင့် မြွေမီးခြောက်ထားသဖြင့် လည်းကောင်း SSA တို့ ၏ ဖိအားပေးမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗကပတို့ အား စားနပ်ရိက္ခာ ဆန်စပါး ငွေကြေး စသည်တို့ ကို မနှစ်သက်သော်လည်း ထောက်ပံ့နေကြရသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ။

တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပွားချိန်မှာ တောင်ယာနှင့် လယ်စိုက်ပျိုးသည့် ကာလဖြစ်သဖြင့် မိမိတို့ တပ်မတော်အတွက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကိစ္စများ ၌

ဒေသခံများ ၏ အကူအညီကို ကောင်းစွာ မရရှိ ခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် ဒေသခံတို့ သည် ဗကပနှင့် SSA တို့ အားလည်း အင်တိုက် အားတိုက် ကူညီခြင်း မရှိဘဲ ရှောင်တိမ်းနေကြပါသည် ။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး

ထိုဒေသတွင် လူသွားလမ်း၊ ကားလမ်းများ သာရှိပါသည် ။

ကားလမ်းများမှာ မူ -

တန့်ယန်း - မိုင်းကောင်လမ်း (လမ်းကြမ်း)

တန့်ယန်း - မိုးရယ်လမ်း (ကတ္တရာလမ်း)

မိုင်းကောင် - မိုင်းအော့လမ်း(လမ်းကြမ်း)

မိုင်းအော့ - မိုင်းရှူးလမ်း (လမ်းကြမ်း)

လဲချား - မိုင်းရှူးလမ်း (ကတ္တရာလမ်း)

တန့်ယန်း - လားရှိုးလမ်း (ကတ္တရာလမ်း)

တန့်ယန်း - နောင်လိုင်လမ်း (လမ်းကြမ်း)

စသည် တို့ ဖြစ်ပါ၏။

ကူတို့ ဆိပ်များ

သံလွင်မြစ်ကို ဖြတ်ကူးနိုင်ရန် ကူတို့ ဆိပ်များ သို့အောက်ပါအတိုင်း သွားရပါသည် ။

(က) တာကွန်ထွန်းကူးတို့ ပန်ဖီမှ နမ့်ဖမ္ဗန် လားဟူရွာ မပည (စီစစ်ဆဲ) သို့ ၂ နာရီ။ ၎င်းမှ ကွန်ထွန်းရှမ်းရွာသို့ ၂ နာရီခွဲ။ ၎င်းမှ တကွန်ထွန်းကူးတို့ သို့။

(ခ) တာပုံကူးတို့ ပန်ဖီမှ လွယ်ကျဲ လီရှောရွာသို့ ၁ နာရီခွဲ။ ၎င်းမှ ဖတ်ကြီး ရှမ်းရွာသို့ ၁ နာရီ၊ ၎င်းမှ တာပုံကူးတို့ သို့။

(ဂ) တာဝါနှမ်းကူးတို့ ပန်ဖီ ပန်နူး ဂျေ ၅၁၂၆၅၆ သို့ ၂ နာရီ၊ ၎င်းမှ နမ့်ကျန်း ဂျေ ၅၂၃၆၂၃ သို့ ၂ နာရီ၊ ၎င်းမှ ကူးတို့ အနီး မန်းနားရွာဖျက် ၊ ၎င်းမှ ကူးတို့ ဆိပ်သို့ပ။

ကျေးရွာများ

ထိုစဉ်က လွယ်လန်းတောင်တန်းကြီးတစ်ဝိုက်တွင် အောက်ဖော်ပြပါ ကျေးရွာများ ရှိ၏။ ကွင်းပြန့်ရွာ ရှမ်းလူမျိုးများ နေထိုင်ကြပြီး လွယ်လန်းတောင်တန်းကြီးနှင့် သံလွင်မြစ်ကြားတွင် မူ လားဟု လူမျိုးများ နေထိုင်ကြသည် ။ တောင်ပေါ်တွင် မူ ပလောင်လူမျိုးများ နေထိုင်ကြ၏။

ကျေးရွာများမှာ အများအားဖြင့် နမ့်ဆာချောင်းရိုး တစ်လျှောက်တွင် တည်ရှိကြလေသည် ။ အဓိကမှာ စိုက်ပျိုးရေးအတွက် ရေရရှိရေးကို အခြေခံကာ နေထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုရွာများကား -

နောင်လွယ်၊

ကောင်းလန်း

နားခါ

နမ့်ကျင်

မန်ပေါင်

ကောင်းကျဲ

မန်မောမဲ့

မန်ဆန် (အောက်)

ပန်ကောက်လင်

နမ့်တောင်း

ဖိုင်ကူ

မန်ကျောင်း

နားနောင်

ပန်ကန်

ပန်ပက်

နားဖူ

နောင်ရာဆိုင်း

နမ့်တိုင်း

နားကြူ တို့ ဖြစ်ကြပါ၏။

အ ခ ပျို့ရ ဝာမ ပားမ ၂၁ မြေပုံပေါ်တွင် ပါရှိသော်လည်း
ရွာအတော်များများမှာ ကား မြေပုံပေါ်မှာ မရှိပါ။ အသစ်တည်ထားသည့်
ရွာများ သာဖြစ်ကြ၏။

ရွာများ ရွှေ့ပြောင်းရခြင်းကား ကပ်ရောဂါများ ကျရောက်ခြင်း၊ စိုက်
ပျိုးလုပ်ကိုင်စားသောက် ရတာ အဆင်မပြေဖြစ်ခြင်း၊ သွားလာရေးခက်
ခဲခြင်း၊ သောင်းကျန်းသူအန္တရာယ်နီးစပ်ခြင်း၊ အချင်းချင်း မသင့်မတင့်
ဖြစ်ခြင်းတို့ က အဓိကပါပေ။
